

Efter statsskattelovens § 2, stk. 1, nr. 2, er en skatteyder, der med bevarelse af bopæl her i landet tager *midlertidigt ophold i udlandet*, vedblivende undergivet fuld skattepligt til staten. Den tilsvarende bestemmelse i kommuneskattelovens § 5, stk. 3, var tidligere udformet således, at skattepligten til kommunen bortfaldt ved opgivelse af bopæl i *den kommune*, hvor skatteyderen ved udrejsen havde fast ophold. Heraf fulgte, at en skatteyder, der under et midlertidigt ophold i udlandet flyttede sin bopæl fra en kommune til en anden, ophørte med at være kommuneskattepligtig, mens statsskattepligten fortsat — så længe opholdet i udlandet måttet anses for midlertidigt — bestod. Da man har fundet det rimeligt, at pligten til at svare kommuneskat i størst muligt omfang falder sammen med pligten til at svare statsskat, er bestemmelsen i kommuneskattelovens § 5, stk. 3, 1. pkt., blevet affattet således, at pligten til at svare kommuneskat for den skatteyder, der midlertidigt opholder sig i udlandet, vedvarer, så længe bopæl her i landet bevares. Bestemmelsen svarer herefter ganske til, hvad der står i statsskattelovens § 2, stk. 1, nr. 2. I stedet for den hidtidige bestemmelse om, at skatten skal tilfalde den kommune, hvor skatteyderen ved udrejsen havde fast ophold, har man samtidig fastsat, at skatteyderen under sit midlertidige ophold i udlandet skal være skattepligtig til den kommune, hvori han har bopæl. En sådan regel, hvorefter flytning af bopælen fra en kommune til en anden vil medføre overgang af skattepligten til den nye bopælskommune efter de almindelige regler om skattepligtens overgang i tilfælde af flytning, er navnlig anset for naturlig i tilfælde, hvor skatteyderens husstand er forblevet her i landet.

Bestemmelserne i kommuneskattelovens § 8 er ført à jour under hensyntagen til de siden 1937 skete ændringer i statsskattelovgivningen og er samtidig tydeliggjort ved omredigering af paragraffens 3 første stykker. Efter den nye formulering er det fremdeles *den ansatte indkomst til statsskat, der lægges til grund ved beregningen af kommuneskatten*, d. v. s. skatteyderens nettoindtægt med de ifølge statsskattelovgivningen anerkendte fradrag for betalte skatter og forsikringer m. v. Det